

[Hartel.]

lingen vilde blive, hvis Freds- og Nedrustningspolitikken brød sammen. Nu er denne Politik brudt sammen, og hvad saa? Ja, fra Tid til anden fremkommer der ogsaa fra tysk Side Tilkendegivelse af, at man ikke dør ønsker et militært set derangeret Danmark, og det er jo forstaaeligt, og jeg kan ikke se andet, end at vi bør indrette vor Forsvarspolitik ogsaa med Henblik paa dette Synspunkt.

Efter at Udvalgsbetænkningen nu er fremlagt, er det vanskeligt for os at se, at Regeringen faktisk mener noget alvorligt med den megen Tale, der har været om at skabe Samling mellem videre Kredse om Forsvarsspørgsmaalets Løsning. Vi havde meget gerne set dette. Er der noget Spørgsmaal, der naturligt melder sig med Krav paa en samlet og samlende Løsning, saa er det netop Forsvarsspørgsmaalet.

Af min Ordførertale ved første Behandling fremgik det formentlig klart, at vi fra vor Side maatte ønske en yderligere Forøgelse af Hærens Mandskab, at vi maatte kræve en væsentlig Forstærkelse af det Beredskab, der kan stilles til Raadighed for Hævdelse af vor Neutralitet paa den jyske Halvø, og vi maatte henstille, at der foretoges større Anskaffelser af Luftværnsmateriel og Flyvemaskiner, saaledes at Hovedstaden kan forsvares mod Angreb fra Luften. En videre Konsekvens af dette Forslag er ogsaa, at Hovedstadens Befolkning indstilles paa Luftangreb, og at den civile Befolknings Beskyttelse mod saadanne Angreb lægges metodisk til Rette.

Endvidere kunde jeg ønske at tilføje, hvad jeg vist ikke fik fremhævet ved den paagældende Lejlighed, at vi anser Kystforsvaret for at være af meget stor Betydning og dettes Modernisering for at være vigtig, og at ligeledes Istandsættelse af Flak- og Middelgrundsforterne maa anses for at falde inden for dette Omraade og være af afgørende Værdi for vor Kystdefension. Derimod kan vi ikke lade os overbevise om Nyttens af de kostbare og efter vor Opfattelse alligevel ineffektive Kystforsvarsskibe, og jeg beklager at maatte sige, at trods den i øvrigt gode, saglige Redegørelse, som vi har hørt her i Dag fra det ærede Medlem Hr. Westermann, kan jeg ikke opgive min Opfattelse paa dette Omraade, men maa fastholde, at Kystforsvarsskibe er lidet effektive og hurtigt vil blive forældede.

Saa vidt vi kan skønne, har de af Venstre fremsatte Forslag i alt væsentligt imødekommet de Ønsker, som fremgik af

min Ordførertale ved første Behandling. Jeg dømmer her ud fra de 9 Punkter, hvori Venstre i Betænkningen har samlet sin Opfattelse af Situationen. Der foreligger jo ikke selvstændige, udarbejdede Forslag, men der er i disse 9 Punkter givet en Redegørelse for, hvad Venstre har tænkt sig. Jeg skal ikke spille det høje Tings Tid ved en Opregning af disse Punkter, enhver kan læse det ud af Betænkningen, men jeg vil udtale en Beklagelse over, at det ikke lykkedes at komme til en Overenskomst paa det Grundlag, som her er skitseret. Man vilde ved en Forsvarspolitik efter disse Linier have dokumenteret, vor absolutte Neutralitetsvilje, og de Foranstaltninger, som kræves, maa ogsaa siges at ligge inden for det for os økonomisk overkommelige. Jeg anser den Redegørelse, som fra konservativ Side er givet for de økonomiske Spørgsmaal og for, hvad det danske Folk kan bære, for meget virkningsfuld til Belysning af, hvad ogsaa vi kunde være i Stand til at yde i en given Situation, saaledes at den Paaberaabelse af økonomiske Hensyn, der finder Sted som noget meget, ja næsten aldeles afgørende, ikke kan tages for gode Varer. Vi kan ogsaa anerkende, at det var berettiget, naar Venstre ikke ønskede sine Ændringsforslag ført frem til Drøftelse, idet det maa være rimeligt at betragte saadanne Forslag som en samlet Helhed, og at man ikke kunde være tjent med at se disse Forslag stykket ud.

Vi beklager, saaledes som vi tidligere har fremhævet det, at de frivillige Korps ikke mere kan finde Plads inden for vor Værnemagt, og det eneste, som jeg egentlig ikke syntes saa godt om ved Venstres Forslag, men som er af underordnet Betydning, er dette, at man fremsatte et Tilbud om en frivillig Militæruddannelse i Stedet for Uddannelse i de frivillige Korps. Det kunde meget let føre til, at man sprang over dør, hvor Gærdet var lavt, og dermed var med til at ophæve Korps, som har Historie og Tradition bag sig. En saadan nyindrettet Form for militær Uddannelse kan ikke sidestilles med disse Korps. Dette, at Korps har Historie og Tradition bag sig, er et meget værdifuldt Aktiv, og da ingen hidtil har kunnet bestride, at Tilknytningen til disse Korps væsentlig skyldes ideelle Hensyn, ser jeg ikke, at man med nogen Ret kan skride til en Ophævelse af disse Korps, hvis man ikke tilsigter alene at opfylde politiske Forventninger, og det anser jeg for at være for lidt i denne Forbindelse.

Over for en Bemærkning af Statsministeren, gaaende ud paa, at Arbejder-